

Közszégi dobszó

Hegyközcsatár község hírlapja 2013. VII. Évf. 7. szám, Július

Hegyközcsatári Anna-bál

Ha június 26. akkor Anna-bál, ezzel a mottóval tartottak szórakozó bált Hegyközcsatárban szombaton 2013 július 27-én.

Mezei László és felesége Mezei Teréz szervezésében tartottak szórakozó Anna—bált szombaton este a hegyközcsatári kultúrházban, amely egyben menyasszonyiruha és társaságítánc bemutató volt.

Jó harminc évvel ezelőtt írták a Balatoni Anna-bálról: „A hetvenes évek közepétől jött divatba a vasárnapi kocsikázás. Ez amolyan közönségtalálkozó, és még napjainkba is eseményszámba megy. A négyes fogat és a hintó meg a benne ülő szépségek sok embert vonzanak. Kedves színfoltja volt hosszú évekig a bálnak a reggeli koccintás. A Balaton étteremnél megállt az egész menet egy pohár pezsgőre. Mára már ez is történelem. () Az Anna-bál a rendszerváltozás éveiben nehéz időket élt át, hiszen a közpénzek kivonulásával és a támogatók teljes hiánya miatt a belépőjegyek drasztikusan emelkedtek. Volt olyan év, amikor a várt 400 vendég helyett csupán 195 jött el.

Az Anna-bál egyre inkább társasági esemény lesz és szórakoztatási funkciója kerül előtérbe. Kevesek örömet és kevesek ízlését fogja szolgálni.

Mégis, bízunk abban, hogy nem-csak Anna örök, de az Anna-bál is megér még néhány évet...” - írja a tankönyvtár.hu

Forrás:<http://www.tankonyvtar.hu>

MENNYASSZONYI RUHA ÉS TÁRSASÁGITÁNC BEMUTATÓ

sz. N. 5. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Anna-bál az összetartozás jegyében

Kiváló hangulat, jó zene, szép és csinos fellépők, táncos lábú vendégek, családi hangulat és ízletes menü – talán így jellemezhetnénk egy szuszra az RMDSZ váradvelencei körzete által megszervezett szombat esti Anna-bált, melynek a Nagyvárad-velencei Római Katolikus Kultúrház adott otthont.

Cservák Miklós RMDSZ-es körzeti elnök, az est házigazdája, valamint **Varga Friderika** társszervező, a helyi Mystique menettáncsoport vezetője köszöntötte a vendégeket. A terem megtelt. A szépen terített asztalok körül mintegy másfélszázan foglaltak helyet.

„Az, hogy ennyien itt vagyunk, hűen bizonyítja, hogy összetartunk és összetartozunk. Talán az elsők között voltunk, akik 1994 óta Nagyváradon hagyományt teremtettünk az Anna-bál megszervezésével, amelyet két éve közösen szervezünk a Mystique menettáncsoporttal” – fogalmazott Cservák, hozzátéve, nem fogják hagyni, hogy egyesek derékba törjék a munkájukat, és ezt az összetartást.

Az Anna-bált a hegyközcsatári Angels egy szalontáncossal nyitotta meg, majd sorra léptek fel a Mystique, az Angels menettáncosai, illetve a Nagyvárad Magyar Diákszövetség (NMD) táncosai. Ők egy bécs kerिंगővel és tangóval vezették fel az est fénypontját, az Anna-bál szépeinek bevonulását, akik közül a közönség választhatta ki a győztest, a bál szépét és két udvarhölgyét. Amíg folyt a szavazás, a parketten a vendégek ropták a táncot, a talpalávalót pedig Veres László és zenekara szolgáltatta. A prímás és a szaxofonos a színpadról olykor a közönség közé ment, és kérésre egy-két névnapos és születésnapos kedvenc nótáját is elmu-zsikálták.

Valamivel éjjel előtt a szervezők eredményt hirdettek, majd megkoronázták az Anna-bál győztesét, **Mészáros Esztert**, akinek a közönségszavazat alapján **Mészáros Panna** és **Hadi Bernadett** lett a két udvarhölgye. A bál hajnalig tartó mulatsággal zárult.

Forrás: Reggeliújság Sükösd T. Krisztina

tallózta Tóth Zs.

A Hegyköziek Nándorfehérváron

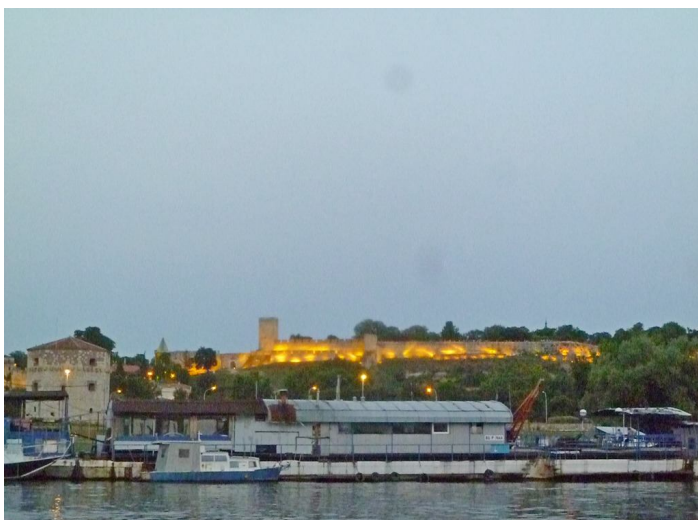

Sok embernek teljesült régi álma szombaton, 2013 július 13-án amikor száz turistából álló csoport (két turistabusz) Nagyváradról, Pályiból, Száldobágyból, Újlakról, Csatárból indult útnak, Katona János hegyközpályi református lelképásztor szervezésében, hogy felkeresse a magyar történelem egyik végvárát, Nándorfehérvárat, ahol Hunyadi János legyőzte a túlerőben lévő török csapatokat megakadályozva így azok bevonulását Európa belsejébe.

A nándorfehérvári diadal volt egyébként Hunyadi János (1407 körül – 1456. aug. 11.) utolsó nagy győzelme. E sikerben az itáliai születésű ferences, Giovanni di Capistrano (Kapisztrán János, 1386-1456) és keresztesei, valamint Szilágyi Mihály is tevékeny részt vállalt. A II. Mohamed (Mehmed) szultán által vezetett török csapatok a vereség után szinte Szófiáig futottak.

Az ostrom emléke a III. Calixtus pápa által (egyébként még az ostrom előtt) elrendelt déli harangszónak köszönhetően a mai napig nem merült feledésbe.

Az egykori Nándorfehérvár, a másfélmillió Belgrád ma Szerbia fővárosa, nem sokkal előtte ömlik a Tisza, majd pont a várnál a Száva is a Dunába. A két folyó találkozásánál, 138 méter tengerszint feletti

magasságban, egy kb. 50 méter magas sziklaszirten áll az ősi várnegyed.

A kora reggeli indulást követően a csapat az 1989-es forradalom kirobbanásának fővárosa, Temesvár központjában, lévő parkban fogyasztotta el a jól megérdemelt reggelit, majd folytatva utunkat dél multával megérkeztünk úti célunk végállomásához Belgrád várához.

Útközben Katona tiszteletes mind a két buszon elmesélte Nándorfehérvár magyar történelmi vonatkozását, a híres török verő Hunyadi János diadalmos győzelmét és azt hogy miért is szólnak a harangjaink déli 12 órakor. A híres várat elképzelésünket felül múlva újította fel a szerb állam. Ez egy igazi turista csalogató, hiszen ott jártunkkor több európai nyelven beszélő látogatóval találkoztunk, de a várban lévő impozáns étteremben éppen lakodalmat tartottak, hallhattuk a híres Surda dalt is.

A vár tövében leparkolt autóbuszainktól pár száz méterre az 1867 után kialakított Kalemegdán Parkon keresztül közelítettük meg a több évszázados történelmi időt megélt várat, több emlékmű mellett elhaladva a Karagyorgye-kapun keresztül jutottunk be.

Az Alsó-várból felvezető kisebb török kori kapu melletti falvonulatokról szép kilátás nyílik a Száva és a Duna összeömlésére, valamint az erdős Nagy-Hadiszigetre.

A Defterdar-kapu közelében találjuk a magyar turistákat legjobban érdeklő emléket, egy szerb és magyar nyelvű emlékkövet, melyet az 1456-os ostrom emlékére állítottak: „1456 július 22-én Belgrád védői élükön Hunyadi Jánossal ezen a helyen arattak döntő győzelmet a törökök felett.”

A Hunyadi-emlékkötől nem messze elérjük a Belgrád jelképének is számító, 14 méter magas oszlopon álló szobrot, a „Győztest” (Pobednjik). A Felső-vár északnyugati főbástyáján álló meztelen férfialak, leeresztett karddal, bal kezében békegalambbal, a horvát szobrászművész, Ivan Meštrović (1883-1962) alkotása, amelyet 1928-ban az első világháború eredményes befejezésének emlékére készített.

A szobor lábától széttekintve láthatjuk a Száva túlsó partján Új-Belgrád és Zimony (Zemun) panelházait és magas épületeit, igazi elmélkedő hely ez.

A vár meglátogatását követően a szabad program-

ban ki-ki a maga tetszése szerint elment város nézőre, hiszen a már említett Kalemegdan Parkon keresztül eljuthatott a híres sétáló utcára, nem messze onnan található a Koronázótemplom (Saborna crkva), amelyet 1837-ben kezdték építeni és 1845-ben fejezték be.

A Duna partján található, mint egy négy kilométerre a vártól (buszal 15 perc) a Királyi palota, amely egymástól szép kerttel elválasztott két épületből áll.

Volt aki a Dunán és Száván való két és fél órás séta kirándulást választotta, (alig 1 km a vártól), amely csupán 350 dinárba (13 lej) került. A 22 kilométeres hajókázás során sok látványosság ragadta meg a turisták figyelmét, mint a vár a folyóról esti megvilágításban, az új Ada híd

amely
lejegyezte Tóth Zs.

Hegyközcsatáriak a máramarosi havasokban

A máramarosi havasok híres történelmi jelentőségű településeit látogatták meg a hegyközcsatári református gyülekezet tagjai az elmúlt szombaton, július 27-én.

egy új ferdekábeles híd egyetlen pilonja az Ada szigeten áll és 200 méter magas. A híd hossza 929 méter, szélessége 45 méter, melyen 2x3 sávú út van. Láthattuk a híres Ada Ciganlija szigetet, amelyre Belgrád legnagyobb szabadidő- és sportkomplexumát építették. A helyiek körében is népszerű területen számos sportot űzhetünk, pl. golf, rögbi, kosárlabda, labdarúgás, röplabda, baseball, tenisz, evezés stb. Elhaladtunk a parton kialakított strandok, a parton kikötött szebbnél szebb folyami házak, szórakozó helyek, éttermek sokadalma mellett.

Ránk sötétedett mire újból együtt volt a csoport, hiszen a sofőröknek kötelezően kilenc órát kellett pihenniük mielőtt újból útnak indulhattak, tehát volt idő a városnézésre. Éjfél elűtötte az óra mire újból hazafelé vettük az irányt, a határt átlépve jobban fogytak a kilométerek, jól elfáradva, de sok élménnyel gazdagon tértünk haza otthonainkba szereteteink körébe vasárnap reggel, mikor a Nap sugarai már jól betérítették a jól ismert hazai tájat.

Már régóta tervezi a hegyközcsatári református lelkipásztor Miklós Csaba, hogy egy kirándulást szervez a gyülekezet számára, megismerkedni az ország északi részének nevezetességeivel, hiszen ott is nagyon sok látnivaló van.

A tervet tett követte, így július 27-én szombaton reggel öt órakor, amikor a hegyközcsatári kakasok még csak ébresztgették a település lakosait, az ötven főből álló csoport elindult egy jól megérdemelt kirándulásra, az aratást követően.

Utunk hajnali órái az érmelléken vezetett át míg elértük Nagykárolyt, az útirányunk baloldalán láthatuk a híres Károlyi kastélyt, amelyet egy szép és díszes park vesz körül.

Úticélunk első megállója Vámfalu volt, ahol a helyi református lelkész házaspár Balla Árpád és felesége fogadott és kalauzolt bennünket, elsőként a helyi kerámikus műhelybe, ahol a házigazda szívélyesen mutatta meg számunkra hogyan is lesz egy maréknyi agyagból egy szép virágváza.

Ma már csak egy mester, Istvánfi Géza műveli Vámfaluban a fazekasságot.

A református templom az egyetlen olyan hely Vámfaluban, ahol a magyarság rendszeresen találkozik: egyéb fórum nincs az avasi településen a magyarok számára. Vámfalu azon ritka gyülekezetek közé tartozik, amelyet nem az elöregedés jellemez: a tagok mintegy 40 százaléka a fiatal korosztály képviselője.

Alig néhány tíz kilométerre álltunk meg újra, Szaploncán, amely román település, a Magyar szót nem értik, vagy nem is akarják, de nem mehettünk el a településen úgy hogy ne látogassuk meg a híres "vidámtemetőt", hiszen a falu a *Vidám temető*ről nevezetes. A nyolcszáznál is több fakeresztet 1935-től 1977-es haláláig Stan Ioan Pătraș fafaragó, később tanítványa, Dumitru Pop-Tincu készítette tölgyfából és festette ki élénk színű (főleg kék) olajfestékkel.

A Tisza vonalát követve jutottunk el Máramarosszigetre. Az itt tett látogatásunk számomra legmaradandóbb élménye a helyi „Terror Házának” megtekintése volt.

Először kissé ódzkodva léptem be az egykori börtönépületbe, ám kíváncsiságom hamar eloszlatta az ilyenkor bizonyára szokásos borzongást. Ebben nyilván szerepe volt a fogadószemélyzet kedvességének, Konrád Róbert idegenvezetőnknek valamint annak a ténynek, hogy ez a nem is oly régen még a kommunista rendszer kegyetlenkedéseiről hírhedt építmény, ma már sokkal inkább kegyhelyként funkcionál. Az épület előtt éppen jubileumi előadásra készültek ezért az árnyékban meghúzódva, széken ülve fagyit nyalogatva vártuk be társainkat, hogy a Gutin hegyiséget átszelve megérkezhessünk Nagybányára.

A kacskaringós szerpentineken végre Nagybányára értünk, ahol elsőként a Planetáriumot majd az

Teleki Sándor, aki életének hátralévő részét a vesztés szabadságharc után Nagybányán töltötte.

A kastélymúzeum szépen átalakított szobái között ott találjuk a híres Petőfi-Szendrei nászszobát is a rózsafából készült nászággyal, amelynek láttán valaki megjegyezte hogyan lehetett azon az ágyon aludni, amelynek hossza alig 160-165 cm hosszú, de ezt bízunk a kedves olvasó fantáziájára. A parkban három emlékmű is van a gróf Teleki Sándor, Petőfi Sándor és Szendrei Julia, valamint Liszt Ferenc szobrai, hiszen ő is sokat járt itt a kastélyban tudtuk meg az idegenvezetőnkől. Ugyancsak a parkban található a több mint 350 éves mocsári ciprus fa és az öreg tölgy, amely átvészelte a több évszázad viszontagságait.

Ásványtani múzeumot szerettük volna megnézni, de mire odaértünk akkora zárva voltak, ezért a csoport úgy határozott, hogy elfogyasztja a már előre megrendelt ebédjét Nagybánya Koltó felőli kijáratánál. Az ebéd és a vendéglátás kitűnőre vizsgázott, egy kis pihenő után jóllakva indultunk a híres Teleki kastélyhoz Koltó – Katalinba, ahol Nt. Varga Károly a Nagybányai Református Egyházmegye esperese, immár 37 éve helyi lelkipásztor fogadott bennünket a szép, impozáns református templom hűvösében. A kissé elfáradt csoport nagy odafigyeléssel hallgatta az esperes templomról szóló bemutatóját.

Ezt követően mindenki átvonult a templom melletti Teleki kastélyba, ahol idegenvezetőnk Kádár He-

A rövid helyszíni történelem órát követően indultunk az alig pár kilométerre lévő Misztótfaluba, ahol a település híres nyomdásza Misztótfalusi Kis István (1650-1702), született. Vendéglátónk nt. Ecsedi Árpád lelkipásztor elmondta, hogy a misztótfalusi református templom mellett, a XVII században épült régi parókia épületében, 1991-ben múzeumot avattak, ahol emléket állítottak a település szülőttjének többek között Misztótfalusi Kis Istvánnak (1650-1702), is aki szinte egész életét a könyvnyomtatásnak szentelte. A múzeum látogatást követően átvonultunk a református templomban, megcsodálhattuk a kívül-belül felújított Isten házát.

Már kezdett a Nap elbújni a máramarosi havasok mögé amikor a fáradt de annál lelkesebb csapat kicsit

lén mesélt a Teleki kastély hírességéről.

A faluhoz köthető talán leghíresebb személy gróf Teleki Sándor, akinek sírja a község temetőjében található, az 1848-49-es szabadságharcban ezredesként hazájáért harcoló férfi a híres Teleki család tagja volt, akiknek kastélya az 1900-as években épült a településen. Szintén a településhez köthető Petőfi Sándor, aki feleségével Koltón töltötte mézesheteit. Ezen időszak alatt születtek meg a Petőfi-lírák azon darabjai, amelyek irodalomtörténeti szempontból munkásságának egyik legfontosabb momentumai. A Petőfi-lírák keletkezési helyét, a híres somfát jelölte meg sírja helyéül

lejegyezte Tóth Zs.

KERESZTREJTVÉNY

* MŰVE *	KINAI ÁL-LAMFŐ V. (1975-76)	ŐZ NŐS-TÉNYE	KÍVÁNO, ÁHÍTÓ	TV-SZAB-VÁNY	LÁGY FÉM	SORVÉG!	HÁROM-LATINUL	EGYÉNI FEL-FOGÁS	ÓVODA-A LAKÓI NYELVEN	FÉLRE!	KIGÚ-NYOL	*
A TÁRGY RAGJA	ELEMEZ-TE ÜZENET-KÜLDŐ HÍVATAL											
GYORSAN HALAD EL						KIKÖTŐ BALTI NÉP				EEE! TEKINT		
RÁSZO-RUL					BÉRLETI FORMA HARC-VONAL							ÁZSIAI FÉLSZ.
KÉN-VA-NADIUM	AJTÓBAN ÁLL! VÖRÖS-NÉMETÜL			KÖLY-KEDZIK MOSTAN-TÓL					DTÜLI KÖZSÉG TÁNCOL			
... MAIL: LÉGI-POSTA			PLÁNUM TIPOR				NŐI BECENÉV VALAHOL ÉLŐ					
FÉMHU-ZALLAL ERŐSÍTŐ						TÜZELŐ-OLAJ ALFÖLDI FOLYÓ				ELEGE VAN 60 PER-CENKÉNT		
TÁVIRAT VÉGÉN ÁLL			ÁRASZTÓ ZENEI HANGNEM					ARC-CSONT HANDLÉ				
... PAZ: VÁROS		FELUGRÓ FÖLÉJE HAJÍTÓ							KIRÁLY-FR-UL ... EULEN-SPIEGEL			
RÓMAI 1000	SUB ...: TITKON KELLŐ IDŐBEN				VÁLOGAT HELYSÉG-NÉMETÜL							ÉRDEK-CSOPORT
RÉGI HARCOS				SZÜRKE ... MIS-SA EST								A KÁLIUM VEGYJELE KÖNYÖR-GŐ
JEL-KULCS			NŐI NÉV TEHER-AUTÓ MÁRKA					MEG-VESZIK BÖLLÉRT HÍVÓ				
ÁLTALA BEKÖVET-KEZETT						ZÚZÁSI ARGON VEGYJELE						
OL. SARK-KUTATÓ					ANGOL SÜR TONNA, RÖV.				VOLT NÉMET ÁLLAM IGEKÉPZŐ			
* T *				HARCOLT ELLENÜK								

HUMORSAROK

A rendőr hazafelé menet találkozik a cigánnyal, aki egy csomagot szorongat.

- Hová mész, cigány?
- Én? Tyúkot?

A kétméteres rendőr áll az utcán, mellette pedig egy cigány várakozik. Megszólal a rendőr:

- Tudod, te cigány, hogy úgy nézünk ki egymás mellett, mint egy sasmadár és egy rakás trágya? Mire a cigány:
- Örmester úr, én akár el is szállhatok.

Hogy hívják a cigány tehenész lányt ???

Foltos!!!

A cigány meg a jedi beszélget. Mondja a jedi: - Velem van az erő. - Cigány: - Velem meg a fél falu.

Vidéki vendéglőben:

- Cigánypecsenye van?
- Van, de akkor nincs zene.

Angyal száll le a földre, odamegy a vakhoz, majd mondja neki:

- Láss!
- Csoda történt, látok!

Odamegy a bénához:

- Járj!
- Csoda történt, tudok menni!

Odamegy Gazsihoz, mire ő:

- Neközeliccsé mán, most százalékótak le!

Szánalmasan kinéző cigány állít be a munkaközvetítőbe.

- Tessék nekem munkát adni, feleségem és tíz apró gyerekem van.
- Na jó. És mihez ért még?

Mi lenne, ha a cigányok szeme világítana a sötétben?

- ???
- Mátészalka úgy nézne ki, mint Las Vegas!

Te Gazsi, oszt hol dolgozol?

- Sehol.
- Ott ne hagyd!